

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ**

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Факультет культурології

Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота на здобуття ступеня бакалавра

«Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну
тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

Освітньо-професійна програма:

Соціальна та культурна журналістика

Галузь знань 06 Журналістика

Спеціальність 061 Журналістика

Здобувач: Шемаєв О. О

Керівник: д. н. із соц. ком., проф. зав.
кафедри журналістики Маркова В. А

Рецензент:

Допущена до захисту на засіданні
кафедри журналістики « » _____ 2021р.,

Протокол №

Харків 2021

ЗМІСТ

Вступ

Розділ 1. Теоретико-практичне обґрунтування проекту «Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

1.1. Окреслення термінів

1.2. Особливості субжанру

1.3. Робота над зображенням та звуком

Розділ 2. Реалізація проекту «Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

2.1. Підготовчий етап

2.2. Створення монтажного аркушу

2.3. Монтаж відео

Висновки

Список використаної літератури та джерел

Вступ

Головна ідея проекту - окреслити і наглядно висвітлити, як у Харкові проходить боротьба із доступністю наркотичних речовин та яким чином вдається допомагати наркозалежним, розкрити ситуацію із державними програмами допомоги наркозалежним, діяльністю громадських організацій та активістів у форматі документально-інформаційної короткометражної програми (від 20 до 45 хвилин).

Мета проекту полягає у піднятті гостросоціальної теми наркозалежності у Харкові та боротьби із нею, як на громадських засадах (волонтери та громадські організації), так і у правовому полі (правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування). Порівняти результати цієї роботи у період з початку 2020 року по 2021 рік. Донести меседж, що із стрімким розвитком технологій заборонені та психотропні речовини стали набагато доступнішими і вік самих наркозалежних дуже «змолодшав» (10-12 років).

Цільова аудиторія проекту. Орієнтуючись на дані, надані експертами, волонтерами та оприлюднені на офіційних джерелах державних установ – головними споживачами цього гостросоціального фільму мають стати підлітки віком від 12 до 18 років, студенти та батьки. Окрім цього, для відповідності головним журналістським стандартам, у роботі присутня думка осіб, які виступають за легалізацію медичного канабісу та замісну терапію.

Вибір методів освоєння та подання фактологічного матеріалу. Для отримання та обробки фактологічного матеріалу у даній роботі використовувалися наступні джерела інформації – офіційна сторінка Харківської міської ради, офіційна сторінка Головного управління Національної поліції у Харківській області, статистичні данні громадських організацій та статистика роботи відділу кіберполіції.

Пошук та відбір інформаційних джерел проекту. Для виконання даного проекту були залучені роботи теоретичного характеру, що стосуються методики та технології створення документальних фільмів. У проекті використано коментар голови громадської організації «Hunters Kharkiv» яка співпрацюючи із Національною та патрульною поліцією затримує розповсюджувачів наркотичних речовин та наркозалежних (останнім пропонують допомогу у реабілітації та лікуванні, а закладчиків передають у руки поліції), діяльність активіста Антона Польовика, який своїми силами замальовує наркоадреси телеграм-каналів на фасадах будинків, парканах і т.д., коментар нарколога про вплив наркотиків на організм та небезпеку нових наркотичних речовин, дані із офіційних джерел правоохоронних органів та органів місцевого самоврядування щодо боротьби із розповсюдженням наркотиків. Окрім цього використані офіційні заяви очільника Головного управління Національної поліції у Харківській області щодо боротьби із вуличною наркоманією, відеоматеріали із телевізійних новинних сюжетів за цією темою та заяви виконуючого обов'язки мера Харкова Ігоря Терехова.

Обґрунтування актуальності обраної теми, її теоретико-практичної значущості, новизни. Із стрімким розвитком технологій зростає доступність наркотичних речовин. Експерти та волонтери встановили, що нині середній вік, коли люди починають підсідати на наркотики, 10-12 років. Наркотичні речовини можна замовити через соцмережі та навіть поштою. Тож, взявши за основу дану тенденцію, створюємо документальний короткометражний аудіо-візуальний продукт, у якому розкриваємо тему боротьби із наркозалежністю та розповсюдженням психотропів. Адже за результатами соціологічних даних майже кожна друга особа віком від 16 до 24 років хоча б раз в житті споживала наркотичні речовини. Таким чином, тема наркотиків завжди гостро поставатиме у суспільстві, доки її не урегулюють у правовому полі та не розроблять комплексну державну програму із запобігання поширенню вуличної наркоманії.

Робота над структурою проекту передбачає знайомство з теоретичними працями, добір спікерів та героїв матеріалу, створення сценарію, зйомки, збір архівних матеріалів та монтаж проекту хронометражем від 25 до 40 хвили.

Основним жанром для створення цієї програми стала «телевізійна документалістика» - аудіо-візуальний продукт чи серія стрічок, за основу якого взяті реальні події, а участь приймають свідки тих самих подій.

Розділ 1. Теоретико-практичне обґрунтування проекту «Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

1.1 Окреслення термінів.

На початку роботи варто розібратися із самим терміном «документалістика». У цій роботі ми працюватимемо із течією саме «телевізійної документалістики» із художніми та гостросоціальними елементами. Тож, окреслюємо сам термін «документалістика».

Телевізійна документалістика - це аудіо-візуальний продукт чи серія стрічок, за основу якого взяті реальні події, а участь приймають свідки тих самих подій. Окрім цього у самому фільмі використовуються реальні, архівні відеоматеріали. Темою для документальних фільмів найчастіше стають історичні події, культурні та соціальні явища, відомі особистості та товариства. [1]

Загалом, жанр телевізійної документалістики дає можливість журналістові обирати будь-яку важливу тему. При її реалізації існує відносно мало формальних і стилістичних обмежень. Взагалі може бути використаний будь-який робочий метод та форма оповіді — від автентичності до інсценування, від знятих кадрів до анімації. У кінематографічній документалістиці подія чи факт обговорюються та висвітлюються з різними точками зору, із дотриманням об'єктивності думки. У документальному фільмі на перший план виходить тема. Це означає, що можливий загалом будь-який контент, і його можна спланувати за письмовим столом. Усе можна реалізувати засобами кінематографії. Журналіст не залежить від того, що ось розпочнуться певні дії, або перед камерою розгорнеться якийсь невідомий процес. При виборі теми відправним пунктом може бути теза. [2]

Американський кінокритик і теоретик кінематографу Білл Ніколс у своїх роботах окреслив 6 видів документалістики[3] [4]:

- Поетична документалістика (англ. poetic documentaries) – має тенденцію до суб'єктивного зображення об'єкта зйомки та більше спрямована на створення певних почуттів у глядача, аніж на відтворення факту.
- Наглядова документалістика (англ. Observational documentaries) – має за мету спостерігати за навколишнім світом – таким, який він є.
- Рефлексивна документалістика (англ. Reflexive documentaries) – це вид документального фільму, який відповідає на питання, наскільки реальною є дійсність у документальному фільмі.
- Описова документалістика (англ. Expository documentaries) - найбільш звична «телевізійна документалістика» в розумінні більшості споживачів. Такий стиль контрастує із поетичною документалістикою, тому що має за мету інформувати чи переконувати свого глядача, створюючи певний аргумент і точку зору сприйняття фактів своєю цільовою аудиторією.
- Інтерактивна документалістика (англ. Interactive documentaries) – це стрічки в яких об'єднана поетична та описова документалістика з додаванням режисера у оповідання.
- Перформативна документалістика (англ. Performative documentaries) – підкреслює складність пізнання світу людьми, показуючи це через суб'єктивні та афективні аспекти.

Ґрунтуючись на цих шести типах документалістики, які окреслив Білл Ніколс, продукт, про який йдеться у цій роботі можна підпорядкувати під субтип рефлексивно-описової журналістики. Адже у продукт подано об'єктивно, використано суперечні між собою точки зору, офіційну інформацію, факти та опис певної проблеми самими героями.

Окрім цього варто зазначити, що засіб стрічки «Розширення свідомості» - навчання і освіта. Висвітлення проблеми і в жодному разі не пропаганда.

Тепер варто розібратися, що таке гостросоціальна стрічка. У великому тлумачному словнику сучасної української мови знаходимо таке значення:

Гостросоціальна стрічка – аудіо-візуальний продукт, який має гостру соціальну спрямованість, пов'язаний з актуальними проблемами сучасного громадського життя та побуту. [5]

1.2 Особливості субжанру.

Особливості гостросоціальних тем полягають у піднятті та розкритті питань, про які зазвичай соромно говорити, питань, яких цураються у суспільстві але вони приносять лише проблеми. До такого типу проблем відносять алкоголізм, аборти, наркоманію і війни, цензуру та посягання на свободу слова, побутове насилля, дискримінація або проблеми екології. У цій роботі йтиметься про таку проблему, як «вулична наркоманія». У результаті стрімкого розвитку технологій реалізація особливо важких та небезпечних психотропних речовин стала доступною через соціальні мережі. За інформацією волонтерів та активістів, члени великого «наркотичного ланцюга» малюють на фасадах будинків так звані «наркоадреси», заходячи на які у «Telegram» можна замовити будь-які заборонені речовини. Процедура купівлі небезпечного препарату настільки проста, що розібратися з нею може навіть 10-річний школяр. Після обрання необхідного наркотику, покупець сплачує відповідну суму через найближчий термінал і надсилає фото чеку – гарантії того, що кошти відправлено. Після цього дилер надсилає геологічні координати про місцезнаходження пакунку із покупкою та фото місця. Як пояснили волонтери – зазвичай товар розкладають недалеко від розміщення наркоадреси.

Задля висвітлення об'єктивної точки зору до участі у програмі були залучені волонтери, які ведуть активну боротьбу із дилерами, закладчиками, допомагають наркозалежним; активіст, який власноруч знищує наркоадреси;

нарколог, який пояснив про ризики для здоров'я, вплив психотропів на організм; громадський діяч, який виступає за легалізацію медичного канабісу та його екстрактів для недужих на онкологію, розлади нервової системи, епілептиків тощо; коментарі самих наркозалежних, які проходять замісну терапію та тих, які відмовляються від лікування.

Також під час збору та обробки матеріалів використовувалися офіційні заяви високопосадовців – виконуючого обов'язки міського голови Харкова Ігоря Терехова та очільника Головного управління Національної поліції у Харківській області Андрія Рубеля. Окрім цього у роботі використані матеріали із офіційних джерел інформації, телеграм-каналів та офіційних сайтів відомств.

Відповідно до вимог субжанру у роботі використовуються виключно реальні відео- та фотоматеріали. Тобто під час збору та підготовки короткометражного продукту не використовувалася відео-постанова. Також варто зазначити, що відповідно до Закону України про інтелектуальну власність усі запозичені матеріали помічені та мають посилання на першоджерело. Для кращого розуміння варто окреслити основні аспекти самого закону:

«Право інтелектуальної власності становлять особисті немайнові права інтелектуальної власності або майнові права інтелектуальної власності, зміст яких щодо певних об'єктів права інтелектуальної власності визначається Цивільним Кодексом України, Законам України: «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про авторське право і суміжні права», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на сорти рослин» та іншим законом».

Право інтелектуальної власності є непорушним. Ніхто не може бути позбавлений права інтелектуальної власності чи обмежений у його здійсненні, крім випадків, передбачених законом.

Інтелектуальна власність - збірне поняття, що означає сукупність виняткових прав на результати творчої діяльності і засоби індивідуалізації. Охоплює права, що відносяться до літературних, художніх і наукових творів, виконавської діяльності артистів, звукозапису, радіо - і телепередач, винаходів, промислових зразків, товарних знаків, фірмових найменувань».

[6]

Окрему увагу слід приділити так званому «Дисклеймеру»:

Дисклеймер – офіційна письмова відмова від відповідальності за імовірні деліктні наслідки тих чи інших дій того, хто висунув цю відмову, або третіх осіб. Під терміном «деліктний» маються на увазі будь-які види відповідальності заявника. Широкого поширення «дисклеймер» набув у Сполучених Штатах Америки. Це пояснюється тією особливістю, що він в деякому сенсі «блокує» дію з правового принципу - «незнання закону не звільняє від відповідальності за його порушення». Себто, заявник розуміє можливу відповідальність за порушення закону (тобто знає закон), але водночас не гарантує того, що його вчинок потягне за собою відповідальність. В інших країнах, у тому числі країнах романо-германської правової сім'ї, «дисклеймер» також може застосовуватися, тільки він не буде нести в собі тієї юридичної сили, як в країнах англосаксонської правової сім'ї та відповідальність заявника все одно не зміниться, незалежно від того, застосовував заявник «дисклеймер» або не застосовував. [7]

У цій роботі «дисклеймер» використовується на початку стрічки, щоб попередити уразливі групи глядачів та споживача в цілому, що місцями в роботі використовується неприйнятний контент та лайка.

Підрозділ 1.3. Робота над зображенням та звуком.

Зображення, звук, монтаж, текст, музика, ефекти, графіка та голос — це джерела тележурналіста. Взаємодія цих зображальних засобів пропонує

можливості, але створює також і залежності та обмеження у виробництві журналістських фільмів. Будь-який жанр тележурналістики, починаючи з короткого новинного фільму і закінчуючи документальною стрічкою, живе завдяки авдіовізуальним подразникам. Усі діячі телебачення борються за увагу глядачів. А завоювати її можна насамперед сильними, емоційними або ексклюзивними кадрами чи звуками.

Авдіовізуальне підтвердження — тобто візуальний і акустичний доказ — це необхідна передумова роботи тележурналіста.

Зображення — це фундамент телевізійного сюжету. Вони виникають зазвичай при зніманні на відео- чи фотокамеру. З технічного боку секунда телевізійного зображення складається зазвичай з 25 окремих статичних зображень. Інерція ока породжує враження, що ми сприймаємо зміну окремих статичних кадрів як плинний рух. Тому сучасні формати запису вже працюють зі швидкістю до 50 кадрів на секунду. Так змістові відмінності між окремими нерухомими зображеннями ще менші. Під час відтворення кадрів глядач сприймає рух чіткіше. Враження від зображення стає реалістичнішим. Отже, якщо наші телесюжети становлять послідовність окремих зображень, то отримання сировини для них, тобто зображень, не обов'язково має обмежуватися спостереженням за якоюсь реальною сценою за допомогою відеокамери.

Тележурналісти можуть користуватися для цього різними джерелами:

- кадри, зняті відеокамерою,
- окремі фотографії або їх серія,
- графіка,
- текстові вставки,
- анімація.

В ідеальному разі вибір джерел зображень повинен залежати від сформульованого бажаного меседжу та обраного жанру.

Втім часто вирішальну роль при цьому грає наявність візуального матеріалу. Тому цей примус до візуального підтвердження інколи призводить до деякої непевності в структурі оповіді. Якщо авторові не вдається розв'язати цю дилему на рівні зображень, то в нього як наступний елемент з'являється звук. Звук — це шліфувальний матеріал для тележурналіста. За допомогою звуків автори створюють атмосферу, викликають емоції та згладжують переходи чи обривання візуального ряду. Тому ще під час знімання записові звуку необхідно приділяти таку саму увагу, як і записові зображення. Адже без звуку з місця події найкращі кадри здаватимуться холодними і несправжніми. А «брудний», з технічного боку, звук робить найефектніше інтерв'ю марним. Запис звуку під час знімання — це технічний процес, при якому акустичні коливання, що потрапляють на мікрофон, перетворюються на електричні сигнали. При цьому вібрація звуку (зміна звукового тиску) записується як амплітуда. Зазвичай цей звуковий запис одночасно, тобто синхронно, зберігається на відеокамері разом із зображенням. Загалом у розпорядженні журналіста є такі джерела звуку:

- атмосферний звук під час знімання (атмосфера в кімнаті, музика тощо),
- звук інтерв'ю під час розмови з головними героями та експертами,
- попередньо заданий звук із систем підсилення звуку
- музика з «консервів» (компакт-дисків, музичного архіву),
- звукові ефекти та звукові біти, що генеруються електронікою,
- запис голосу. [7]

Розділ 2. Реалізація проекту «Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

2.1. Підготовчий етап.

Після обрання та затвердження теми розпочинається підготовчий етап – написання сценарію, обрання герої та організаційні моменти щодо часу та днів зйомок, монтажу. В першу чергу обиралися експерти та герої програми – активісти, які відстоюють право боротьби із наркозлочинністю у місті, потім діячі, що виступають за легалізацію канабісу з медичних переконань, коментарі посадовців та офіційні статистичні дані.

Загалом, зйомки розтягнулися на 3 робочі тижні через оновлення статистичних даних, презентацію нових проєктів героїв матеріалу (наприклад, чат-бот з запобігання розповсюдженню наркотиків та інше).

Під час підготовки сценарію прописувалися питання, які ведучий ставив експертам. Питання не були вирізані під час монтажу задля кращої орієнтації у стрічці.

Сюжет вибудовувався у формі «перевернутої піраміди» - метафора, яка використовується журналістами та письменниками для ілюстрації того, як в інформації слід виділити пріоритети та структуру (наприклад, в звітах новин). Є загальним методом написання новин (також адаптований до інших текстів, таких як блоги, редакторські колонки). Це найкращий шлях до розуміння основ репортажів новин. Метод широко розповсюджений в засобах мас-медіа та у студентів-журналістів, систематично використовується в англомовних медіа. [8]

На початку знайомимо глядачів із темою програми – у даній роботі цю роль бере на себе, безпосередньо, ведучий. Згодом інформація та спікери розподілені за блоками. У кожному блоці відповідні герої виступають зі своєю точкою зору. Такий метод використаний для підтримки стандарту об'єктивності матеріалу.

Вже після зйомок слідував етап переробки зібраної інформації, збір бракуючих матеріалів та, безпосередньо, монтаж самої відеороботи.

2.2. Створення монтажного аркушу.

Монтажний аркуш створювався за принципом розписування усіх тайм-кодів, прямої мови експертів та діалогів, закадрового тексту і стенд-апів ведучого. Наочно робота виглядала так:

Disclaimer

Це відео може містити в собі аморальні сцени і нецензурні вирази

Дана робота не містить елементів пропаганди, нічого не пропонує та не продає. Усі точки зору викладені виважено та об'єктивно. Інформація не закликає до розпалу ворожнечі чи протиправних дій.

Приємного перегляду!

Заставка:

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Факультет культурології

Кафедра журналістики

Бакалаврський проект за темою: «Створення документальних короткометражних програм на гостросоціальну тему боротьби із наркозалежністю у Харкові»

Автор: студент 4-го курсу, Олександр Шемаєв

Керівник: завідувач кафедри журналістики ХДАК, Вікторія Маркова

Назва короткометражного фільму:

«Розширення свідомості»

ФАЙЛ: С1

Титр: Олександр Шемаєв, ведучий

«Ми знаходимось у Харкові – першій столиці України. Історія людства вимірюється тисячолітнім досвідом. Якись речі та звички, в процесі нестримного розвитку зникали із нашого побуту, а якись переживали метаморфози і знищували своїх творців. Сьогодні ми будемо говорити про те, завдяки чому шамани впадали у стан трансу, а митці розширювали свою свідомість; про те, через що воювали Китай із західними цивілізаціями; про те, що ще 100 років тому виписували як лікарські препарати від депресії та кашлю. Ви запитаєте, яке це має відношення до України? Мабуть, пряме, бо ми будемо говорити про наркотики. А точніше про їх доступність, небезпечність і боротьбу із ними у нашій першій столиці. *Хуууух* Поїхали!».

Кадри із сюжету МГ «Об'єктив» розмова з наркоманом. Перехід-затемнення – спікер разом із ведучим ідуть парковою алеєю, де зазвичай перебиваються наркомани:

Коментар:

Файл: Жадан СНХ

Титр: Станіслав Жадан, очільник ГО «Hunters Kharkiv». За 2 роки діяльності разом із активістами та поліцією затримано більше 10 дилерів та закладчиків, надано допомогу 50 наркозалежним

- Ми знаходимося в такій локації, куди за закладками приходять кожні 5-10 хвилин у віці люди від 12 до 60 років. Поступово вони ж втрачають свій людський вигляд. Звідки і назва «Hunters Kharkiv» - щось дике, що людина в

собі породжує - вбивати і повертати її до життя. Хочеться до останнього завжди доносити меседж людям - поки в нашій державі немає тих механізмів, які дозволять правильно ставитися до наркозалежних і реально боротися з цим, все таки знаходити в собі сили ставитися до них, як до хворих людей. Тому що там часто ролики по Інтернету з'являються, як наркозалежного побили і так далі. Він ж здоровіше від цього не стане. Єдине що він зробить і на практиці ми такі випадки знаємо - він озброїться і стане ще більш небезпечним, а це вже ... Що може зробити людина в зміненому стані свідомості зі зброєю - можете тільки здогадатися. Тому нам потрібно правильно з цим боротися, ми пропагуємо такі способи боротьби, а не там «Шашка свисне, полетіли бити наркозалежних»! Загалом - це ідіотизм і нам потрібно від цього відходити. Чи не пропагувати агресію, а підходити до цього комплексно. І скажу вам так - ніякої державної політики інформаційної не існує. 90% наркозалежних не розуміють, що вони приймають.

- Скільки осіб погоджується на курс реабілітації і більше ніколи не повертається до заборонених речовин?

- Більше ніколи не повертаються до наркоманії? 2-3 з 10. Занадто складні, надто важкі психоактиви синтетичні вони приймають, які руйнують нейробіологію мозку людини настільки, що він взагалі не розуміє про що йде мова. Тобто він не вірить в те що він наркоман, йому здається, що все в принципі добре і у нього на інших частотах мозок працює. Тобто йому важко пояснити те, що він повинен реабілітуватися і повертатися до життя, він упевнений що у нього все добре. Йому здається що це найкраща версія себе. Але мені подобається, не так давно почув фразу, всім її хочеться сказати - «Ти не Нео і помреш так само як і всі». Там шлях в одну сторону. Людина може на таких наркотиках, як синтетика, втратити там, наприклад 15 кілограм ваги за місяць. Тому це дуже згубний вплив і дуже важко до людей достукатися. Повинна бути терміново створена величезна державна програма, яка буде реально з цим боротися. Та не на словах, як у нас люблять

збирати всякі наради, приводити якихось там експертів, які поняття не мають, що вони говорять, а боротися з цим реально. Тому що, якщо ми не почнемо це робити, то ми в цьому захлинемося. Це просто дорога в нікуди. Яюсь так. А в принципі, відповідаючи на Ваше запитання - 3 з 10 можуть повертатися до життя, якщо захочуть. Якщо ще при цьому буде комплексна державна програма, то десь половина, я думаю. Тому що ми маємо справу з дуже страшним наркотиком 21-го століття. Дуже складно людей реабілітувати. В принципі цим повинна займатися психіатрична практика, яка цим не займається.

- Розкажіть - наскільки легко зараз дістати наркотики?

- Елементарно. Якщо ви дитина 11-12 років, ви з телефоном можете пройтися по будь-якому спальному району, побачити потрібні літери, написи, цифри. Купити наркотик, поповнити закладку і забрати її протягом 30 хвилин. Ось та локація, на якій ми зараз знаходимося, закладена, скажімо на сленгу наркозалежних, повністю. Тут особливо у вечірній час ... Не знаю, потрібно осіб 20 щоб встигати усіх зупиняти. Як ми діємо з наркозалежним: в першу чергу він наркотик висипає, викидає. Тобто, якщо він розуміє, що він в проблемі, він хоче лікуватися, він хоче від неї позбавитися - ми з ним розмовляємо на зрозумілій йому мові. Якщо людина, а наркозалежні різні бувають, якщо він дістає ось такий тесак і каже, я вас всіх зараз порішу, то доводиться звертатися до правоохоронних органів. По-іншому, на жаль, ніяк. Яюсь так.

- Добре, а під якими речовини наркозалежні найнебезпечніші і чи зустрічали таких за час своєї практики?

- Абсолютно під будь-якими речовинами. Є абсолютно різні типи наркотиків. Мефідрон, солі - це те, що повністю руйнує органіку мозку. Людина до невпізнання змінюється. Метадон - важчі наркотики. Це той, який був визнаний, як спосіб реабілітації, спосіб замісної терапії вуличного наркотику, але по факту в нашій реальності, на сьогоднішній день - це легальна торгівля

під виглядом чесноти. Теж люди можуть бути небезпечні. Людина наркозалежна, якому потрібно купити наркотик, піде на все заради того, щоб його придбати. І заради придбання наркотику відбувається злочин, і в стані зміненої свідомості. Найстрашніший наркотик в моєму розумінні - це солі, мефідрон. Нещодавно в Харкові була припинена діяльність (ми брали участь), в цій операції - була припинена діяльність лабораторії в якій знаходилося 1200 літрів реагенту. Уявляєте, який це масштаб?

Закадровий голос: «Разом із активістами ми вирішили провести експеримент – чи вдасться зустріти наркозалежного вдень у звичайному парку, де зазвичай гуляють батьки з дітьми. Впродовж 20 хвилин пошуків нам вдалося знайти наркомана і він погодився розповісти свою історію на камеру не показуючи обличчя»

Коментар:

Файл: Наркоман СНХ

Нічого хорошого в цьому немає. Шлях в нікуди. Звикнете з першого разу. - Сам зі скількох років сидиш? Зіскочити можеш? - Ні. - Реабілітуватися хочеш? З психологом поговорити, щоб до тям прийти? Віриш у те, що таке можливо? - Та ні, не зараз. Може пізніше треба. - Ти сьогодні нас не випадково зустрів. За скарбом йти не треба? - Ні, не буду. Піду додому, а то замерз вже. - Тобі скільки? 43 роки? - Так - А ось якщо дитина 12-річна підніме те, за чим ти тільки що йшов? - Ну, не доживе і до 30. - Або до 20. Дивлячись що буде вживати. - Ну, так чи до 20. А ще якщо так будуть вживати, як ви діти вживаєте. - Скажи, а як часто ти солі приймаєш? - Тричі на день. - Тричі на день?! - Так. - Кожен день? - Кожен день. - Ну, куриш? - Так. - Ну, з якого разу ти починаєш розуміти, що ти вже зіскочити не можеш? Тобто з якого разу приходить розуміння, що сам ти з цього не вийдеш? - Третій день після активного вживання. - І треба йти за новою ... - Уже не йдеш, вже біжиш. - Пастка. Шлях в нікуди. - Так. І знаєш, що ти не кайфонеш. Такий наркотик, що не кайфонеш. Ну, знаєш зараз від уколів і х

**** про буде, і все одно біжиш. - Тому що ще гірше буде без. - Та не гірше, воно б *** ь просто, і так ти не можеш ні спати, ні жерти ... - Ну, картинка чорно-біла ... - Чорно-біле, та все. - Ну, ти скажи тим, хто ще не почав вживати або тим, хто на самому початку, так, вони обов'язково на це подивляться. На самому початку, ось якщо б там місяць - два тижні вживання, зміг би зіскочити, якщо б знав, що буде ось таке ось через рік? Або все одно продовжував би стирчати? Ось, я маю на увазі, реально можливо зіскочити ... - Та з першого дня не кайфуєш від них. - А що тоді? Що тебе туди тягне? Всі говорять, що це ейфоретик, це картинка красивіше? - Чи ні, чи ні, що не фарбували у мене картинку. Я просто вживав інші наркотики. - І жити повноцінно після цього ти не можеш? Ось як ти вважаєш, повинні створювати державні програми, щоб людей примусово виводити з цієї системи? Тому що сам ти з цього не вийдеш. - Та я не знаю. Треба державні програми робити, щоб не було цього наркотику стільки на вулиці. - Як ти вважаєш, як людина наркозалежна, яке справедливе покарання для тих, хто це поширює? Хто дає тобі можливість йти і шукати. Ось як ти вважаєш, мені цікава твоя думка? - Я не знаю, ну це ж б *** ь ... Ті що з рук продають ще гірше! Ось ті які з рук в руки продають вони ще гірше! - Ось дивись, тобі 43 роки, за цією ж закладкою може йти 10-12-річний, як наша практика показує, як ти вважаєш ... - Якби клали нормально, не було б такого. Це в Харкові такі, с ** а виродки. По-любому, тому що люди приїжджають з ребцентрів - ось він пролікувався, вилікувався, все живий-здоровий, все нормально і у нього начебто все налагодилося. Він йде на базар, купує телефон, нові речі йому там. Ну, все, вирішив життя поміняти. Йде з базару і ось вона під під'їздом лежить, б *** ь закладка, зверху десь. І як ти повз неї пройдеш, якщо воно лежить несховане?

Нарізка із відео «Намалюй життя» - кадри наркоадрес на фасадах будинків, потім волонтери, які замальовують наркорекламу.

Коментар:

Файл: Польовик

Титр: Антон Польовик, харків'янин. Активіст який власними силами замалював тисячі наркоадрес по усьому місту. Співавтор проекту «Намалюй життя»

- Антоне, розкажіть як давно ви займаєтеся такою діяльністю - замальовуєте наркоадреси і як до цього прийшли?

- Прийшов я до цього через свою проблему залежності. Я усвідомив, які її причини. Пройшовши реабілітацію і зрозумівши, що всередині мене є важливі речі, які можуть мене позбавити, дати мені показати інший світ, і я просто почав зафарбовувати наркоадреси, писати про такі прості речі, як любов до себе, повага якась до себе, до світу. Розуміння його багатогранності. І ось протягом 3-х років я цим займаюся. Ми колаборуюмо із заводами, що виробляють фарбу, фабрики. Тобто є якийсь такий харківський бізнес, який підтримує цю справу. Тобто зараз у нас з фарбами проблем немає. Запрошуємо людей. Ось люди, які хочуть, щоб у них будинок був зафарбований, то ми просто можемо взяти і подарувати кілька балонів, щоб у людей була можливість не витратитися на це. Три роки ось.

- Скільки вам наркоадрес вдалося зафарбувати?

- Ми спочатку рахували, потім просто перестали рахувати. Ну, це тисячі адрес. Просто тисячі. І, знаєте, у нас були акції, коли ми зафарбовували по 400 адрес за раз. Можна вийти і потрапити на такий район ... Ось, наприклад, у мене на районі, де 3 школи і навколо цих шкіл прямо ... Ми зафарбували близько 80 адрес. Ну, тобто вони б'ють прямо туди, в свою аудиторію. Їх аудиторія - діти. Для них це все легко і доступно. Ну от так.

- Добре. Скажіть, а в яких районах найбільша концентрація наркоадрес?

- Ну, якщо брати в середньому, то у всіх районах. Центр. Там де все зафарбували відразу - вони там і не малюють. Ось навіть мій район, я так розумію, що просто побачать - якщо малюють, то це відразу зафарбовується.

І від цього менше малюють, тому що розуміють. Ну, а взагалі такі райони як ХТЗ, Салтівка, Олексіївка. А взагалі по місту вони в приблизно однаковій кількості.

- Добре. Скажіть. А як місцеві мешканці реагують на вашу діяльність?

- По-різному. Бували курйозні випадки. Буває кидаються, мовляв «може я рекламу щось», може я продаю ці закладки. Ну, а взагалі люди запрошують додому, пригощають чаєм. Вдячні. Розуміють, що проблема, що це все стало настільки буденно, що на кожному будинку в місті є ця наркоадреса. Я знаю, що влада міста займається цією проблемою. Але проблема більше, ніж на це приділяється часу. Мені здається, якщо б кожна людина могла, ось взяти свій будинок, одна людина з сотні, щоб він міг цей, або сусідній зафарбувати. Я ось веду район. Я сам не приділяю йому якогось великої кількості часу, але район чистий.

- Добре. Скажіть, а що ось ви пишете, малюєте поверх наркоадрес і що це означає?

- Ну, я коли почав розуміти, усвідомлювати, причину залежності і ті знання, які я отримував вони для мене стали якимось світлом, який я вирішив якоюсь символічною формою просто передати, поділитися ним і малювати сонце в момент світанку. Таке хтось їжачками називає. Така справа, малюю як вмію. А то, що я пишу про ті ж, якісь ... Ми просто не звертаємо уваги на те, що ми відчуваємо, як ми відчуваємо, ми в якомусь такому клубку власних проблем знаходимося постійно, деякі люди не знають просто, що з нього можна вийти. І в перманентному такому стані перебуваючи. А ось, наприклад, найважливіший момент - це любити себе. Що таке любити себе? Це зрозуміти що у тебе всередині, які в тебе істинні бажання, що твоє, а що не твоє, скільки в тебе страху, через що він. Головний посил - це любов до себе, щоб людина могла, побачивши, якийсь простий напис, який йому не продає нічого, просто зрозуміти, що це від душі написано. Ось так.

Коментар:

Файл: Нарколог СНХ

Титр: Василь Литвиненко, нарколог. Досвід роботи із наркозалежними 15 років.

- Розкажіть, які наркотичні речовини наразі найпопулярніші та який у них вплив на організм?

- Найпопулярнішим наркотиком в Україні залишається марихуана. Слідом за нею йде опійної група, куди входить кущевидобувні наркотики з макової соломки та синтетичні наркотики - метадон, героїн, бупрінорфін і інші. На третьому місці знаходяться психостимулятори. Серед яких найбільш популярні так звані «солі». Всі наркотики мають, загалом, подібний ефект. Тобто вони змінюють свідомість людини. Вони дають йому ейфорію, вони даю йому нестандартне задоволення, яке в подальшому і призводить до формування синдрому залежності.

- Як часто доводиться стикатися із залежними, у яких так званий «передоз» або тяжка форма залежності?

- Пацієнти з передозуванням, з важкими формами інтоксикації надходять до міських лікарень токсикології, токсикологічних відділень, реанімаційних відділень. Тому в амбулаторній практиці вони зустрічаються рідко і ми з ними не працюємо. Але пацієнти просто з синдромом залежності і в досить складній формі, з великим стажем вживання, із хронічними захворюваннями періодично звертаються, і ми надаємо їм допомогу в межах наших можливостей.

- У якому віці найчастіше потрапляють люди у стані наркотичного сп'яніння? Кого більше - чоловіків чи жінок?

- Якщо говорити про гендерний розподіл, то звичайно ж чоловіків набагато більше. Якщо говорити про вік, то це 18-30 років.

- Яку первинну допомогу слід надавати при затруєнні забороненими речовинами?

- Правильніше за все при затруєннях і передозуваннях наркотичними речовинами, все таки викликати швидку допомогу. Тому що в домашніх умовах надати повноцінну допомогу неможливо.

Нарізка відео із наркозалежними у притоні (архівні матеріали телеканалу «112 Україна»), вирізки із сюжету МГ «Об'єктив» із наркозалежними, відео із соцмереж під композицію Clint Mancell – Requiem for a dream. Перехід через затемнення, пошарпана стіна і перехід на ведучого:

«Завдяки соцмережам нині кожен школяр може замовити будь-яку наркотичну речовину у так званих інтернет-крамницях – телеграмм-каналах. Тож, назріває питання, куди дивиться влада та національна поліція? Адже захищати населення від наркотиків їхня робота»

Коментар:

Файл: Терехов СНХ

Титр: Ігор Терехов, виконуючий обов'язки харківського міського голови

Величезну увагу приділяємо тому, щоб наші діти пішли з вулиці і починали займатися справою, а не займалися ... Будемо говорити, тим що дивилися в Інтернеті - як розповсюджуються наркотики, шукали наркотики і так далі. Тому, для нас, звичайно, філософія здорового способу життя для міста Харкова - вона являється аксіомою.

Відзняті екрани із інформацією із офіційних сайтів щодо перешкоджання діяльності дилерів у Харківському регіоні та закадрова начитка. Закадровий голос: «На базі факультету кіберполіції Харківського Національного університету внутрішніх справ два роки тому розробили чат-бот, завдяки якому розпочалося активне блокування телеграм-крамниць із наркотичними речовинами. Але на початку 2021 року Головне Управління нацполіції у

Харківській області, міськрада та активісти підписали меморандум щодо спільної роботи по боротьбі із нарокзлочинністю. Це дало поштовх створити новий мобільний додаток, завдяки якому анонімно можна повідомити про місце знаходження закладки, імовірного закладчика та осіб у стані наркотичного сп'яніння, що несуть загрозу оточуючим».

Коментар:

Файл: Рубель СНХ

Титр: Андрій Рубель, очільник Головного управління Нацполіції у Харківській області

У нас є завдання боротьби з наркоманією, розповсюдженням наркотиків в Харкові, в Харківській області. В першу чергу хочу звернутися до поліції, до моїх підлеглих, до начальника патрульної поліції - ми створили цей чат-бот не для галочки, не для того, щоб прийти тут сфотографуватися з Ігорем Олександровичем Тереховим, із заступником. Я хочу бачити реальну роботу і це завдання для всіх. В першу чергу - це реагування на інформацію, яка буде в цьому чат-боті. Люди будуть туди давати інформацію, вона буде з'являтися в ваших чергових частинах, в патрулях і реагування має бути миттєвим. Я особисто в неділю перевірів, як працює чат-бот. Сам сфотографував вулицю, лавку і написав - «Тут, можливо, заховані наркотики». Так, патрульна приїхала рівно за 7 хвилин. Я вважаю, що це нормальний час для міста Харкова, для мегаполісу. Тому, у нас є мета - всіх закликаю до повної співпраці. Начальники районних управлінь міста Харкова тут присутні. Це в першу чергу завдання вам, завдання підрозділу по боротьбі з незаконним обігом наркотиків, завдання патрульної поліції. Ми повинні реагувати миттєво і зробити так, щоб місто Харків і Харківська область були без наркотиків.

Коментар:

Файл: Бот СНХ

У функціоналі боту є 3 розділи. Перший - швидке реагування. Людина натискає на цю кнопку, пише текстове повідомлення. Будь-яке. Там, адреса така-то, бачу це, відбувається такий-то злочин. Відправляє інформацію, ця інформація потрапляє до модераторів. Протягом 5-15 секунд з ним зв'язуються модератори. Уточнюють інформацію, уточнюють геолокацію події і передають це далі патрулям. Уже оброблену інформацію. Потім є ще один розділ «інформація про злочин». Сюди людина може написати інформацію, якщо йому відомо про розповсюджувача, про притон, про що-завгодно, там, навіть про плантації. Ну, такого роду. Він її залишає і модератори реагують по мірі. Це береться на облік і ми це вже окремо перевіряємо, перш ніж цю інформацію кудись передавати далі правоохоронним органам. Третя кнопка - «консультація фахівців». Це стосується наркозалежних. У нас є товариші, які займаються НЛП, психологією, які допомагають цим людям, грубо кажучи, як онлайн допомогу по телефону, якщо людина її потребує. Так само є юрист на зв'язку постійно, якщо по відношенню до людини, тими ж правоохоронними органами або ким-завгодно, були певні скоєні протиправні дії, то він може отримати консультацію юриста. Найчастіше зараз пишуть про передозування, про проблему, про те, як люди не можуть з неї вийти.

Коментар:

Файл: Жадан2 СНХ

Ми платформу запустили офіційно 22-го березня. За цей час кількість заявок і інформації, яку ми отримали, воно приблизно таке ж, як ми отримували через інші соціальні мережі за півроку. Люди не бояться розповідати про це, люди хочуть про це розповідати. Зі зрозумілих причин боялися, але ми дали той інструмент і придумали з командою «*Hunters Kharkov*» розробили, як дозволити людям управляти таким інтерактивним інструментом, де людина інкогніто може повідомити про порушника. Є, звичайно, багато людей, які

сприймають це як жарт і дають неправдиву інформацію. Але ми її, як модератори, перевіряємо. Є, звичайно, свої особливості.

Закадровий голос: «Відомі і факти протестів за легалізацію медичного канабісу та його екстракту. Активісти запевняють – таку практику давно перейняли прогресивні держави. Легалізація маріхуани, все ж має свої сильні сторони»

Коментар:

Файл: Геннадій СНХ

Титр: Геннадій Шаббас, керівник «Української асоціації медичного канабісу»

- Розкажіть, кому це потрібно та яким групам населення необхідно дозвіл на споживання медичного канабісу?

- Необхідно це людям у яких є припис. Припустимо, в інших країнах лікарі б їм рекомендували вживати медичний канабіс для лікування. Це різна група захворювань. Починаючи від онкозахворювань і закінчуючи розсіяним склерозом, епілепсією, посттравматичний синдром теж лікують в інших країнах за допомогою медичного канабісу. Тобто спектр застосування дуже широкий і в Україні порядку якихось два мільйони пацієнтів, яким, якби було врегульовано доступ до медичного канабісу, їм би прописали його для лікування.

- Добре, Розкажіть, а яка зараз ситуація із медичним канабісом в нашій державі, чи виписують лікарі дозвіл, якимось це урегульовано, чи ні?

- У нашій країні зараз, згідно з чинним законодавством, будь-яке використання канабісу в медицині або в будь-яких інших цілях заборонено. Тобто - це «Заборонений для обігу медикамент чи рослина, чи екстракт з нього». Тобто заборонений повністю.

- Розкажіть, а в ідеалі, за вашим проектом, законопроектом, як це має виглядати на практиці і у побуті?

- Згідно із законопроектом, який зареєстрований, і який ми допомагали писати. Тобто давали свої рекомендації, врегульовано це так: пацієнт звертається до лікаря з тими чи іншими захворюваннями, лікар виписує йому, в нашій вже редакції закону, електронний рецепт і з цим електронним рецептом він звертається в аптеку. Підконтрольна державі аптека видає йому препарат, який виписує йому лікар. Тобто доступ буде забезпечений за допомогою електронних рецептів.

- А на вашу думку, чи зможе це вплинути на запобігання побутового оборту психотропів, та канабіоїдів? Скажімо простими словами, наприклад, вуличній наркоманії?

- Дивіться, зараз пацієнти, які хочуть отримати доступ до медичного канабісу, вони змушені йти на чорний ринок і там його купувати. Якщо їм дати цивілізований спосіб і можливість купувати ці медикаменти в аптеці - вони не будуть звертатися на чорний ринок. Відповідно, чорний ринок буде зменшуватися. Це практика не те, що ми придумали - це практика тих країн і досвід тих країн, які вже узаконили доступ до медичного канабісу. І за їхньою статистикою, звернення на чорний ринок за придбанням тих чи інших препаратів знижується. Тому, позитивний ефект від узаконення «чорного ринку» завжди є.

Перехід на кадри із мітингу наркозалежних біля ГУ НП у Харківській області. Голос ведучого за кадром: «Через відсутність державних програм допомоги наркозалежним за це взялися приватні особи. Але не так давно влада розпорядитися «прикрити» такі контори і заборонити «замісну терапію». Тож наркозалежні виходили на вулиці, аби висловити свою позицію».

Закадровий текст: Згодом Кабмін все ж таки зняв заборону із кількох медичних препаратів, створених на основі екстракту канабісу. У повідомленні йдеться: «до речовини "ізоляту канабідіол" заходи держконтролю не встановлюються, а обіг психотропних речовин

"дронабінол", "набілон" і "набіксімоле" допускається лише у формі лікарських засобів або у формі субстанцій, призначених для виробництва, виготовлення таких лікарських засобів».

Лайф:

Файл: Нарко лайф

Ми частина вас! Ми частина суспільства!

Коментар:

Файл: Нарко 1

Тобто раніше я купував все це на вулиці. Неофіційно ходив до ромок і скидав гроші. А зараз я це все в аптеці офіційно купую. От раніше ромці кожні 2 дні по 500 гривень скидав і купував собі вколотися. Зараз я цього не роблю. Зараз я ці 500 гривень витрачаю собі на 10 днів - прийшов, офіційно в аптеці купив таблеток і нормально там по 2 штуки в день їси, і нормально можу себе поводити. Тобто ні сім'я не страждає і абсолютно все добре.

Лайф:

Файл: Нарко лайф2

Нам хочуть встромити палки у колеса! І міліція хоче отримати наші особисті дані. Хочуть тиснути на нас!

Закадровий голос: «Під час підготовки цієї роботи нам вдалося отримати офіційну статистику із Головного управління Національної поліції у Харківській області та міськради, щодо статистичних даних – від початку року правоохоронці затримали 445 осіб з, імовірно, наркотичними речовинами. Комунальники за перший квартал поточного року зафарбували понад 600 наркоадрес. Для порівняння – за увесь 2020 було зафарбовано майже 5 000 адрес телеграм-крамниць із психотропами».

Журналіст у кадрі:

«Вони власноруч створюватимуть віруси та продаватимуть вам антидоти. А згодом запевнятимуть, що їм потрібно більше часу на пошук рішення, яке буде підготовлене заздалегідь» - цитата колишнього Лівійського лідера Муаммара Каддафі на 64-й Генеральній асамблеї ООН у Нью-Йорку в 2009 році. Цей вираз можна віднести і до теми наркотиків. Адже влада завжди знає, що відбувається у неї під носом. А показує свою активність лише тоді, коли їм це вигідно. *поворот* У цій програмі ми намагалися нагадати, що наркоманія – слизька та небезпечна стежка, а також донести меседж, що наркозалежні – звичайні люди, яким необхідна допомога спеціалістів. І насильство по відношенню до них – не вирішить проблему. Будьте здорові, бережіть своїх близьких та в жодному разі не переходьте за посиланнями із парканів».

Перехід-затемнення і фінальні титри.

Ведучий: Олександр Шемаєв

Очільник ГО «Hunters Kharkiv»: Станіслав Жадан

Активіст: Антон Польовик

Нарколог: Василь Литвиненко

Керівник «Української асоціації медичного канабісу: Геннадій Шаббас

Очільник Головного управління Нацполіції у Харківській області: Андрій Рубель

Виконуючий обов'язки Харківського міського голови: Ігор Терехов

Оператор-монтажер: Вадим Максименко

Музика: Clint Mancell – Requiem for a dream

Науковий керівник: Вікторія Маркова

2.3. Монтаж відео

Монтаж відео – це ключова частина даної роботи. За основу монтажу беруться відзняті відео та аудіоматеріали. Під час самої роботи необхідно чітко дотримуватися прописаного сценарію, але є і винятки – виправлення помилок із поганим освітленням, неякісними кадрами та браком звуку. У такому разі «брак» необхідно або перекривати, або перезнімати, перезаписувати.

З'єднання сцен під час монтажу відео називається переходом (у монтажних програмах застосовується термін Transition). Найчастіше використовується найпростіший перехід: встик. Наприклад, у художніх фільмах – головний акцент робиться на сюжеті, але ніяк не на барвистих переходах від сцени до сцени. Якщо необхідно змінити план чи перейти до іншої сцени – використовується ефект затемнення (на кілька секунд екран стає чорним і починається наступна сцена/епізод). Більша частина монтажних програм (особливо аматорської спрямованості) пропонують безліч способів склеювання кадрів - від розчинення до складних тривимірних переходів. У такому випадку не слід зловживати спалахами або осколками, що розлітаються. Тож, у цій роботі при монтажі відео використовувався ефект переходу та перекриття кадрів перебивками – картинки того, як спілкуються ведучий і спікер. У монтажній справі це називається ефектом розчинення – накладання одного кадру на інший. Головна умова – щоб слова відповідали суті самої картинки.

Наступним найважливішим елементом є звук. Звук, що належить відеоматеріалам, при створенні переходу також змішується. Змішення може відбуватися як в автоматичному режимі, так і вручну (залежно від здібностей програми). У нашому відеоредакторі ми застосовували найрозповсюдженіший та найпростіший метод - рівень звуку першого кліпу поступово знижується (fade out), тоді як рівень другого - навпаки,

збільшується (fade in). У результаті маємо практично незмінний загальний рівень звуку при плавному переході від першого до другого кадру.

В ідеалі музика повинна звучати постійно, впродовж усього фільму, лише часом приглушаючись для того, щоб глядач звернув увагу і постарався розчути чийсь важливі слова (бажано, щоб такі паузи тривали не більше півхвилини, інакше глядач загубить інтерес до того, що відбувається). В цьому ролику музика звучить лише під час нарізки із відео з наркозалежними, яких встигли зняти харків'яни та завантажити у мережу.

Висновки

Отже, під час теоретичної частини ми окреслили важливі засади створення короткометражного документального відео на тему боротьби із наркоманією і причини підняття цієї тематики.

У ході вивчення понять, викладення та розбору термінології було встановлено чітку роботу у субжанрі гостросоціальної документалістики. Особливості гостросоціальних тем полягають у піднятті та розкритті питань, про які зазвичай соромно говорити, питань, яких цураються у суспільстві але вони приносять лише проблеми. До такого типу проблем відносять алкоголізм, аборти, наркоманію і війни, цензуру та посягання на свободу слова, побутове насилля, дискримінація або проблеми екології. У цій роботі йшлося про таку проблему як «вулична наркоманія». У результаті стрімкого розвитку технологій реалізація особливо важких та небезпечних психотропних речовин стала доступною через соціальні мережі. За інформацією волонтерів та активістів, члени великого «наркотичного ланцюга» малюють на фасадах будинків так звані «наркоадреси», заходячи на які у «Telegram» можна замовити будь-які заборонені речовини. Процедура купівлі небезпечного препарату настільки проста, що розібратися з нею може навіть 10-річний школяр. Після обрання необхідного наркотику, покупець сплачує відповідну суму через найближчий термінал і надсилає фото чеку – гарантії того, що кошти відправлено. Після цього дилер надсилає

геологічні координати про місцезнаходження пакунку із покупкою та фото місця. Як пояснили волонтери – зазвичай товар розкладають недалеко від розміщення наркоадреси.

Згодом, під час створення сценарію, зйомок та написання монтажного листа були викладені усі питання, які ставив ведучий героям та дослівний переклад прямої мови спікерів із російської на Державну українську. Під час монтажу, частину конфлікту (розмова з наркозалежним), була зацензурана ненормативна лексика. Окрім цього, відповідно до Закону України «Про інтелектуальну власність», усі запозичені матеріали позначені відповідними «плажками». Також варто зазначити, що на початку ролику розміщено так званий «Дисклеймер», що знімає відповідальність за негативний вплив на аудиторію.

У результаті проробленої роботи встановлено та розібрано усі проблеми наркозалежності та боротьби із наркозлочинністю у Харківському регіоні. Під час практичної частини було знято та змонтовано короткометражний ролик на задану гостросоціальну тематику хронометражем 40 хвилин.

Також варто зазначити, що відповідно до однієї із основних вимог журналістики, – об'єктивності – у роботі виважено висвітлені різні точки зору: від боротьби із наркозлочинністю, допомоги наркозалежним до необхідності легалізації екстракту канабісу у зв'язку із медичними переконаннями.

Таким чином можна зробити висновок – даний короткометражний фільм можна застосовувати для показів цільовій аудиторії – підліткам та молоді віком від 12 до 25 років задля висвітлення проблеми вуличної наркоманії і запобіганню її розвитку.

Список використаної літератури та джерел

1. Bill Nichols books Introduction to Documentary (2001) and Representing Reality (1991)
2. <https://periodicals.karazin.ua/sc/article/view/11655/11055>
3. https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B8%D1%81%D1%8C%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9_%D0%BE%D1%82%D0%BA%D0%B0%D0%B7_%D0%BE%D1%82_%D0%BE%D1%82%D0%B2%D0%B5%D1%82%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B8
4. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%B5%D1%80%D0%BD%D1%83%D1%82%D0%B0_%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BC%D1%96%D0%B4%D0%B0
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови
6. Григораш Д. С. Журналістика у термінах і виразах. Львів, 1974. 295 с.
7. Жадько В. О. Журналістика та основи редакторської майстерності: навчальний посібник. Київ 2012. 271 с.
8. Жадько В. О. Основи журналістики та редакційно-видавничої справи: Навчальний посібник для студентів вузів. Київ 2005. 352 с.
9. Карпенко. В. О. Журналістика: основи професійної комунікації: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів за спеціальністю «Журналістика». Міністерство освіти і науки України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики, 2002. 348 с.
10. Квіт С. М. Масові комунікації: Підручник. «Києво-Могилянська академія», 2008. 206 с.
11. Ла Рош Вальтер. Вступ до практичної журналістики. Академія Української преси, 2004.

12. Маркітан. Л. П. Кінодокументознавство. Інститут історії України НАН, Київ 2007. 327 — 528 с.
13. Мельник. О. Л. Музична журналістика: теорія, історія, стратегії: на прикладах із щоденної преси Львова від початків до сьогодення: монографія. Львів: ЗУКЦ, 2013. 383 с.
14. Михайлин І. Л. Журналістика: словник-довідник. Академвидав, 2013. 317 с.
15. Михайлин І. Л. Основи журналістики. Центр учбової літератури, 2011. 496 с.
16. Мой Д., Ордольфф М. Телевізійна журналістика: Практична журналістика. Академія української преси, Центр вільної преси, Київ: 2019. 234 с.
17. Річард Крейг. Інтернет-журналістика. Робота журналіста і редактора у нових ЗМІ. Києво-Могилянська академія, 2007. 324 с.
18. Цивільний Кодекс України, стаття 418
19. Штефан Рус-Моль. Журналістика = Journalismus: підручник і посібник. Академія Української Преси: Центр Вільної Преси, 2013. 345 с.